Td 018_11

Την Πασχαλιά ν ανήμερα και τον γκαλόν το λόγο
κατέβ’κεν Μωραΐμ πασάς
κατέβ’κεν Μωραΐμ πασάς με χίλι’ Αρβανιτάδες
και πήραν την Αντώναινα
και πήραν την Αντώναινα, *αχ*, να πα να την τουρκέψουν
χίλιοι την πάνε από μπρος
χίλιοι πηγαίνουνε ‘πό μπρος και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ’ παγαίν’ η Αντώναινα
στη μέσ’ παγαίν’ η Αντώναινα, *αχ*, σα μήλο μαραμένη
σα μήλο σαν τραντάφυλλο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν κίτρινο νιράτζι
πικριά λαλίτσα γιέβαλι
ν αχ, πικριά λαλίτσα γιέβαλι, *ν αχ*, πικριά φαρμακωμένη.
Πού είσαι Αντώνη μ’ κι αδερφέ μ’
ν αχ, πού είσαι Αντώνη μ’ κι αδερφέ μ’ να ’ρθεις να με γλιτώσεις.
Να και Αντώνης έφτασι
να και Αντώνης έφτασι’πό πάν’ ’πό το κορφοβούνι
κόφτει κεφάλια τούρκικα
κόφτει κεφάλια τούρκικα κεφάλια τουρκωμένα
να και Αντών’ς τη γλίτωσε.

Την Πασχαλιά ν ανήμερα και τον γκαλόν το λόγο
κατέβ’κεν Μωραΐμ πασάς με χίλι’ Αρβανιτάδες
και πήραν την Αντώναινα να πα να την τουρκέψουν
χίλιοι πηγαίνουνε ’πό μπρος και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ’ παγαίν’ η Αντώναινα σα μήλο μαραμένη
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν κίτρινο νιράτζι
πικριά λαλίτσα γιέβαλι πικριά φαρμακωμένη.
Πού είσαι Αντώνη μ’ κι αδερφέ μ’ να ’ρθεις να με γλιτώσεις.
Να και Αντώνης έφτασι’πό πάν’ ’πό το κορφοβούνι
κόφτει κεφάλια τούρκικα κεφάλια τουρκωμένα.